

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő

és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 10 kr.

A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

A politikai tisztesség.

(—n.) A politika az, mely a nemzet sor-sát, fejlődésének irányát megmutatja. Ennek befolyása alatt él a nép és ennek a szenvedélynek rabja az alkotmányos életet élvező nemzeteknek minden tagja. Egyéni meggyőződés ha alkotmányos élet fejlődésére céloz, már politika s ennek keze kiterjed minden térre, mert egységes és öntudatos kormányzás csak ugy érhető el, ha az összegyűjtött gyeplőt egy kéz tartja össze, szilárdan, keményen.

Minél üdvösebb egy kormányférfi intézkedése a hon érdekében, annál többen jelentkeznek a politikai ellenségek is. A pártszenvedély a legvégsőre ragadtathatja magát a politikai élet harczerén, de a családi élet küszöbén túllépnie nem szabad, s ha túllép, az már nem politika, az már orvtámadás. Az ellenfeleknek egymást becsülni kell; — politikai meggyőződésből lehet ellenség nyiltan szemtől-szembe a forumon, de a magán élet szent kell, hogy legyen minden tisztességes ember előtt. Ha a politika átcsap a magánélet terére, ott már az elfajult indulatok olyan lázas stádiumba jutnak, hogy a berontó nem veszi észre, hogy nem mint politikust, de mint család fejét támadja meg. Ez már nem tisztesség, ez már a józan ész kritikája szerint vad gyűlöletből származó oly merész orvtámadás, mely ellen való védekezés meg van nehezítve az által, hogy nem nyiltan, hanem furfangosan támadják. A politikai tisztesség az, ha a fél megbecsüli az ellent, gyűlöletét politikáját mert reá oktroált szenvedély, s meggyőződése mást diktál neki, de mint embert becsüli. A

kölesönös becsüléssel tartozunk egymásnak; hol ez nincs, ott társadalmi élet se létezik.

Ismeretes már az a támadás, mely a hallerkeői gróf Haller családot érte azért, hogy a vármegyénk főispánjának okozzanak egy *kis kellemetlenséget*. Nos, a támadók tévedtek, ez már nem kellemetlenséget okoz, ezt már a józan közvélemény napvilágra jöttkor elítéli, megveti, mert ha valakinek politikai intézkedéseit nem lehet kifogásolni, ez még nem jogosít fel arra, hogy betörjön a családi élet mindenki által egyformán tisztelendő ajtaján, s összeszedve a hamis adatokat tele kürtölje a világot egy olyan merész állításával, melyet ő maga se hisz. Itt a sajtónak nincs szava, itt már a büntető törvénynek kell intézkedni.

Ha gróf Hallert támadják, mint főispánt, mint politikust a közgyűlésen, nincs szavunk hozzá; ő megvédelmezi elvét, s az ellentétes vélemények összegezéséből jön ki a helyes ítélet, de ha letérnek a rágalmazás posványos útjára és politikailag megdöntetlenségét elismerve, a családi életben támadják meg, ez már nyilt elbirálás tárgyát képezi.

A feljelentések a főispán ellen a belügyminiszterhez annak idején, mikor arról volt szó, hogy ezt a szélbomlásnak indult vármegyét összehozza ismét, egész garmadával özönlött az ellenpártból, boldog, boldogtalan nevét jegyezték e feljelentésre a vezetők anélkül, hogy tudták volna azok, s később értesítették erről ezeket; — s örült az egyszerű ellenzékeskedő székely, hogy az ő neve is megfordul a ház asztalán. Természetesen minden alapot nélkülöző feljelentések ad acta helyeztetek, mert hiszen szándokok se volt más, mint a belügyminiszternek adni

munkát, mintha az országos gond nem foglalná el eléggé és kötekedésükre volna kíváncsi. — E feljelentésekkel nem érték el célok, sőt remélve látták, hogy a bomlásnak indult vármegye virágozni kezd az új főispán munkás keze alatt. Más utra terelték a támadást, ott, hol diadalra reméltek jutni s hol csatát vesztettek akkor, midőn szerencsétlen eszméjük bennök megfogamzott, mert mindenki tudja, hogy miként kell fogadni az olyan vakmerő támadást, mely a családi tüzhelyet akarja megbontani, ha már mint politikusnak nem ártottak.

A feljelentéssel nem foglalkozunk, a napi sajtó bőven tárgyalta és mindenki ismeri; — hiszen gondoskodtak, hogy fővárosi sajtó megteljen vele s beharsogják az egész országot. A sajtó azonban lépre nem ment, közölte a feljelentést, de kommentárt hozzá nem fűzött, mert pártkülönbség nélkül érezte valamennyi, hogy ez a legszennyesebb politikai merénylet; — s elfordult tőle.

Mielőtt ebben a főrendiház bíraskodik: — kimondotta a közvélemény az ítéletet, mely oly súlyos a feljelentőre, melyet büntető paragraphus bár mily erős ítélete nem ér fel. A társadalmi kiközösítés! Ez vár az olyan egyénre, ki egy tábornak kezében eszköze lesz, s a politikai térről letéved a személyeskedés ingoványába. A mely talajra lépett süppedékes s elmerül a sár-özönbe. A feljelentő nem gondolta jól meg a dolgot, hogy mit tesz vak gyűlöletében s más vesztét akarva, önvesztébe szaladt. Önmaga után felvonta a hidat, s a küzdőtéren most a világ ítélőszéke előtt feltétlen megsemmisül. Menekvés nincs és egyszerre két csatát veszít, kétszeresen teszi magát tönkre: politikailag és társadalmilag bukik.

Barkó úr története.

— Felolvasás. —

Barkó úr jó és kopasz ember volt; ha csak jó ember lett volna, okvetlenül elvész, de kopasz is volt és e tulajdona menti meg, mint azt önök ezen élethű történet végével látni fogják.

Barkó úr legjövődelmesebb speculatioja első házassága volt, mivel harminczöt éves korában elvett egy „hosszadalmas“ özvegyet, ki neki csengő forintokban hozott vagy százezeret, s a ki őt csak oly hévvel szereté, mint előbbi két férjét. — Végre pedig, miután a becsületesség, akármit szapuljon a világ, utoljára is megleti jutalmát: Barkó úr csakhamar elveszté feleségét.

Ezen kellemes meglepetés után hősünk sietett szívét és vagyonát egy bájos és ifju jó családból való leány lábaihoz rakni.

Barkó úr ekkor viselt a hátán vagy ötven tavaszt, no meg néhány telet azonfelül. — Barkóné asszonyság tán észre sem veszi a tavaszokat és teleket, ha nem lett volna házukhoz egy fiatal unokaöcs járatos, ki csak most nem rég nyitott irodát.

Kedves és veszedelmes dolog egy fiatal nőre a fiatal unokaöcs. Hogy is ne? Ismerték egymást még gyermekkorukban, együtt játszottak és játék közben tegezni kezdték egymást, a tegezés pedig a szerelem nyelvének alapja. — Csombók Pál úrfinak — mert így hívták őt — 24 tavaszán kívül volt, szép fekete, sűrű haja, csinos bajusza és lakott még sze-

mében azon bizonyos bágyadtság... azon bizonyos... hisz értenek...

Barkó úr, mint valódi kereskedő, üzletének élt egészen. Pál urfi pedig, mint ügyvéd, egészen a szép kis unokatestvérnek. — És mind hárman boldogok voltak; a kereskedő, mert üzlete gyarapodott, az ügyvéd, mert oly ügyben fáradozott, melylyel végre is diadalt velt nyerhetni és Barkó asszonyság, mert barátság és szerelem ölelék át lágy karukkal.

Ekképen minden a legbékésebben folyt e békés házi életben, míg egy napon eszükbe jutott kirándulást tenni a zöldbe; kirándulás a zöldbe! van-e ennél ártatlanabb dolog? — gondolá Barkó úr, és vígan utnak indultak.

A Sikaszóban egy árnyas és félreeső völgyecskét szemeltek ki, azzal kirakták élelmi szereiket, s neki láttak a reggelinek.

Barkó úr oly jónak találta az ozsonyát, hogy az elfogyasztott ételek és italok után csöndes szunyadásnak bocsátá elfáradt tagjait.

A szerelem azonban nem aludt el, de még az unokaöcs, de még az unokanéni sem, hanem a zöld pázsitra ülve, az ozsonya után, kellemes felhevülésben könyvet forgattak, de nem olvastak.

Meleg tavaszi nap volt, inger és gyönyörteljes, langy szellő susogott a fák között, a sűrű lombzatban apró piros és zöld pontocskák ragyogtak káprázatosan, madarak szökelltek egymást kergetve a galyakon, virágok csokolóztak tavaszi friss toilletükben és Barkóné ő nagysága ruháját a csapongó szellő lágyan ide s tova lebbenté.

— Emlékszik-e még — szolt az ifju, ki az asszonyt már nem tegezte — azon kirándulásunkra, melyet házassága előtt együtt tettünk az is olyan nap volt, mint a mai; ah akkor ön még igen fiatal volt. —

— Ezzel csak mostani vénségemre akar célozni? — válaszolt az ifju nő.

— Mentsen isten, sőt ön még most fiatalabb, mint akkor volt és szebb — sokkal szebb — mintsem akkor volt — tevé hozzá vontatva.

A fiatal asszony mitsem felelt, hanem könyvét térdére tévé, egy pillanatra lesüté szemét és aztán elmerengett a láthatár kékes végtelenében, vagy végtelen kékjében. — Mi forrhatott lelkében? férje jó volt s a megtestesült előzékenység, de ah! annak az unokaöcsnek arca oly érdekesen halvány, haja ébensötét és szeme oly lángoló volt. — Férje gazdag volt, ki nevének kényelmes, sőt fényes életet biztosított, de jaj! a nap oly tüzesen sütött le a bársony pázsitra, a susogó szellő annyi illatot hordott szárnyain és a légben annyi ismeretlen, sejtelmesen, rejtelmesen bűgő dal zúgott-bűgött fülbe, fülbe, szívbe. — Szegény jó Barkóné, minden összeesküdött ellened.

— Emlékszik még — folytatá Pali, — midőn önt először láttam bái ruhájában? hogy állt az önnek, milyen fehér és milyen rózsás volt akkor!...

— Hát most szerencsen vagyok? kérdé a szép asszony.

— De hogy az, de hogy az, ön ma hófehérségű,

Merénylet a gróf Haller család ellen.

Azon mindenki által súlyosan elítélt merénylet, melyet Orbán Ottó br. intézett a gróf Haller családdal szemben, országszerte nagy botrányozást keltett. Pártkülönbség nélkül megbotrányozott minden ember rajta s különösen vármegyénk lakói, kik a Haller-családot, mint az erdélyi mánások legkitűnbőbbjét ismerik. A politikai szenvedély vak gyűlölete a személyeskedés útjára tévedt s itt már nemcsak a közvélemény bíraskodik, hanem a büntető törvény is. A tényállást hosszasan tárgyalták a napi lapok, melyek közleményére özv. *Földvári Józsefné sz. Haller Klára* a *Pesti Hírlap*-hoz intézett levélében alapos czáfolatot ad és megdönti s világot vet e levél az egész merényletre. A *P. H.* ide vonatkozó közleménye így hangzik:

Az a botrány, melyet *Haller János* gróf udvarhelyvármegyei főispán ellen egy „*erdélyi mánás*“ indított, országszerte nagy feltűnést keltett s épen ezért szükségesnek tartjuk e kérdés mielőbbi tisztázását. A mai postával olyan okmány jutott kezeinkhez, mely a támadó „*erdélyi mánás*“ egyik legerősebb nyilat tőri ketté: ez a hallerkői *Haller János* gróf és *Kleisch Zsuzsanna* közt kötött házasságról szóló eredeti házasságlevél, melyet az erzsébetvárosi katolikus plébánia hivatal még 1867-ben állított ki. Ebből kitűnik, hogy az 59 éves gróf 1836-ik évi augusztus 18-án törvényes házasságot kötött *Kleisch Zsuzsannával*, aki ekkor 46 éves volt. Itt tehát „szinleges házasságról“ szó se lehetett. De hadd beszéljen helyettünk az alábbi levél, melyet az eredeti házasságlevéllel együtt özv. *Földvári Józsefné szül. Haller Klára* urnő, a tagadásba vett Haller gróf leánya, küldött lapunkhoz.

Szász-Nádos, 1898. június 6-án.

Tisztelt szerkesztő ur! Becses lapja f. hó 3-iki számának „Napi hírek“ rovatában a gróf Haller családról oy közlemény jelent meg, melyben kivonatossan ösmertetve van egy beadvány, melyet egy „udvarhelymegyei mánás“ az udvarhelymegyei főispán ellen a főrendiház elnökségéhez intézett.

E közlemény első része az 1843. évi október hava 24-én, Fejéregyházán elhalt feledhetetlen emlékü édes atyámra, gróf Haller Jánosra, és édes anyánkra, *Kleisch Zsuzsannára*, vonatkozik. A közleménynek ezekre vonatkozó adatai azonban méltó fölháborodást keltettek bennem, ki szüleim emlékét kegyelettel őrzöm és ha agg korom engedné, minden törvényes eszközt felhasználnék azon rágalmazó megfenyítésére, aki könnyelmű állításaival a sirban nyugvók emlékezetét oly gyaláztatósan meghurcolja.

Panaszló azt meri állítani, hogy szüleim az 1835. évben házasságra léptek ugyan, de: „*e házasság érvénytelen és csak színleges volt, mert bár mind-*

ketten róm. katolikusok voltak, református pap előtt léptek házasságra“.

E rágalommal szemben a szerkesztőség rendelkezésre bocsátom azon anyakönyvi hiteles kivonatot, melyből kitűnik, hogy *az esketést az erzsébetvárosi római katolikus lelkész végezte*, mely ténykedésnél mint tanuk Gróf *Haller László* valóságos belső titkos tanácsos és *Szabó József* cs. k. ny. kapitány szerepeltek.

Amit panaszló hamis állításának következtetése képen testvérbátyámról, néhai gróf Haller Józsefről, még elmondani jónak látott, természetes, hogy ismét csak rágalom és e tekintetben elég, ha utalok arra, hogy édes atyám halála után a fejéregyházi stb. fiut illető ősi birtokok egyik tulajdonosa gróf Haller József lett, ami nem történhetett volna meg, ha édes atyám halálával a család ez ága kihalt, mert ez utóbbi esetben a fiut illető ősi birtokok az Erdélyben érvényben volt régi magyar törvények szerint vagy a koronára szálltak volna vissza, vagy a gróf Haller család egy másik ágára, ez esetben a volt horváth bánra, gróf Haller Ferenczre szállottak volna át.

Azt is olvasom e közleményben, hogy panaszló okmányokra hivatkozik állításainak beigazolására. Ha ilyenekkel bir — tekintettel a kezeimben levő okmányokra — hamisítványoknak jelentem ki azokat.

A szerkesztő ur lovagiasságától elvárom, hogy e soraimat becses lapjában közölni szives lesz, már csak azon okból is, hogy a főrendiház figyelme fölhiva legyen egy oly egyénre, *aki léha, lelkiismeretlen demenciás*.

Fogadja előre is köszönetem és tiszteletem őszinte kifejezését.

Özv. *Földvári Józsefné*,
Gróf *Haller Klára*.

Tanügy.

1. A székelyudvarhelyi kir. állami főreáliskolával kapcsolatos internátusba az 1898—99. tanévre 65 tanuló vétetik föl, a kik közül 30 egész díjjal azaz 500 koronát, 10 tanuló 300 koronát, 10 tanuló 200 koronát és 15 tanuló 150 koronát tartozik fizetni.

E helyekre ezennel pályázat hirdettetik.

2. Azon szülők vagy gyámok, kik fiaikat vagy gyámoltjaikat az internátusba felvétetni óhajtják, ebbeli kérésüket f. évi július 10-ig az igazgatóság-hoz nyújtsák be, czimük és lakásuk pontos megjelölésével.

A kérelemhez melléklendők: a) a legutóbbi kelt iskolai bizonyítvány; b) testi épiséget igazoló orvosi bizonyítvány; c) jogérvényes kötelezvény arról, hogy a szülők, gyámok vagy helyetteseik az ellátási díjakat a kiszabott időben előre megfizetik, ruházat-

ról, gyógytári s más, a tanulókat illető évközi kiadások fedezéséről gondoskodnak.

3. Az internátusi díjak félévi részletekben előre fizetendők; indokolt kérésre az igazgatóság a miniszterium jóváhagyásával, az évnegyedes részletekben való fizetést is engedélyezheti.

4. Azon szülők vagy gyámok, kik mérsékeltebb díjak mellett akarják gyermekeiket, illetve gyámoltjaikat fölvetetni, legujabb keletű s az illetékes lelkész által is láttamozott vagyoni kimutatással is tartoznak kérésüket támogatni.

5. A fölvelt növendékek élelmezést, lakást, fűtést, világítást kapnak és a megfelelő fölügyeletben részesülnek. Az élelmezés a következő: reggeli (tej kenyérrel), ebéd (három tál étel; csőtörtökön és vasárnap négy tál), vacsora (egy tál étel, rendesen sült). Ezenkívül délelőtt 10 órakor és délután 4 órakor egy-egy szelet kenyeret kapnak.

6. A tanítással járó költségeket, mint tandíj s a szükséges taneszközök beszerzését a szülők vagy gyámok tartoznak hordozni.

7. A fölvelt tanulók a belépéskor a következő felszereléseket tartoznak magukkal hozni: a) egy-egy nyári és téli időszakra való tisztességes ruházatot; téli köppenyt vagy kabátot és főrevalót; b) legalább két pár cipőt; c) ágyfelszerelést és pedig egy párnát, egy téli paplant gombokkal; két paplanlepedőt gomblyukkal; két alsólepedőt és két párnahéjjat; d) fehérneműt: hat fehér inget, hat lábravalót, három hálóinget, hat zsebkendőt, hat pár harisnyát, 4 törülköző kendőt, továbbá fésűket, ruha-, fog- és cipőkeféket.

A fehérneműekre azon szám lesz himzendő legalább is 2 cm. nagyságban s föltűnő helyen, mely szám alatt a fölvetelről szóló értesítés kiadott.

8. Az internátusba fölvelt növendékek kötelesek mindenben az internátusi szabályzatok szerint eljárni. Azon tanulók, kik rossz magaviseletet s folytonos szorgalomhiányt tanusítanak, az internátusból kizáratnak.

Székely-Udvarhelyt, 1898. június havában.

Az igazgatóság.

Ujdonságok.

Gróf Haller városunkban. Megyénk főispánja gróf *Haller János* f. hó 14-én a délutáni vonattal érkezik meg városunkba. Felhívjuk városunk minden józan gondolkodó polgárát, hogy az érkező előtt mentől tömegesebben jelenjünk meg, hogy ez által is bebizonyítsuk azt a határtalan ragaszkodást, melyet szeretett főispánunk, oly orvul rágalmazott gróf *Haller János* iránt éreznünk.

Hymen. *Krausz Ernő* m. kir. erdész múlt hó 29-én tartotta eljegyzését Bethlenfalvi T. *Nagy Karolina* kisasszonnyal Csik-Szeredában.

lelkén, elméjét boldogság kábitotta el és lankadó pilláira gyönyörteljes felhő nehezedett.

De egyszerre csak! . . .

Ezek a legyek valóban kiállhatatlan állatok; nincs előttük semmi szent, sem a fehér ablakfüggöny, sem a friss hús, sem a párolgó tej, sem az ártatlanság boldog álma.

E szentségtelen legyek egyike már néhány percz előtt bongott három hősünk csoportja körül, s keresett magának zsákmányt, kire lecsapjon. Eleinte ő nagysága vállain látszott kedve lenni, s ha abban a légyben Pali urfi lelke lakik, okvetlenül oda telepedik le; de így futólagos érintés után vissza szállt a légbe, s midőn egy ragyogó fehérségű, egy fényesen kicsiszolt globust, mely békés nyugalomban ott hentergett valami nagy alaknak a végében, mondom, midőn erre akadt, azonnal rá is telepedett.

Ez a globus Barkó úr kopacz feje volt.

— Louise — folytatá most Pál szenvedélyesen — én önt már régóta szeretém, a nélkül, hogy ön tudta volna.

A nő már felelni akart, midőn a nyugalomban megzavart alvó, álmában kezével protestálni igyekezett a légynek toladó boldogítási politikája ellen. Louise véletlenül odatekintett, s kezét hirtelen kivonta Pál kezéből.

— Louise, kezdé ez ujjalag — én önt szeretem, szeretem végtelenül most is.

Louise erejét már hanyatlani érzé, midőn az elzavart légy nagy konokul ujjalag rácsap a kedvelt gömböcze.

Barkó úr hadonászni kezdett kezével s fejét álmában fölkapá.

mint egy havas, igen, mint a Montblanc, melyet rózsafelhők borítanak.

Barkóné ő nagysága erre a „*havas*“ hasonlatra argumentummal felelt és ledobta nyakáról az irigy sált, hiszen olyan meleg volt!

S e melegben az ég kéken mosolygott, a rétek zöldeltek s a bokrok teli voltak hófehér bimbókkal, de Pali nem nézte sem a kék eget, sem a zöld réteket, nem a bimbozó bokrokat — hanem a szép asszonynak ígéző szemeit.

Mindkét hősünk szívét valami édes, lágymeleg érzés fogta el. A pázsit oly puha és lágy volt, a szellő, mely egymáshoz közeledő fejeik körül suttozott, oly szerelmesen remegő accordokat hallatott, a piezi madarak a rügyező galyak között úgy csókoloztak, aranyos rovarok zsongtak-bongtak a légben, és — Barkó bácsi irgalmatlanul hortyogott.

— Milyen jó így ülni ön mellett, ebben a szép langyos szellőben — mondá halkan Pál.

Ő nagysága lesütött szemekkel hallgatott — nem felelt semmit, de lecsüggő karját a fellüktető vér rózsásra pirkasztá, s a hamis szellő kedvét lelte a szép nő szeszélyes fűrtjeit csókolózva oda-oda dobni a fiatal ember égő ajkaihoz.

És a madarak énekeltek; és zsongtak vala a rovarkák, és hortyogott derekasan a — férj.

— Louise — szólt az ifju, bizonyos rózsás kezét megragadva, mely hiába igyekezett a kedves fogságból kimenekedni. — Louise, most egész boldog lehetnék — ha. . . .

— Végezze be Pali — felelt suttozva Barkóné őnagysága.

— Ha — ön szabad nő volna. . . .

A fogoly kéz hirtelen széttörte bilincseit.

Pár percz némán tűnt el, mialatt ő nagysága szemét alvó férjén pihentette, kinek kopasz feje és piros pozsgás arcza óriási pipacsként tűnt fel a viruló réten, s az a pihenő tekintet aztán átsiklott erre a halovány, erre a lágoló . . . szóval erre a haszontalan Pálra, s egy akaratlanul, halkan elejtett „fájdalom“ susogott végig a szellőben, de olyan halkan, hogy Pál se hallotta meg . . . nem hallotta, de eltalálta — mert ezek a ficzkók ily esetekben igen találékonyak.

— Miért nem bir ön engem szeretni! — szólt most feleje hajolva.

És azzal visszabolt a szökevény kezét, . . . a két arcz közelebb . . . közelebb jött egymáshoz . . . az egyiknek lágoló szeme találkozott a másiknak könnyedves szemével és — mindketten hallgattak és mindketten hallgattak és mindketten nagyon jól értették egymást.

S a madárdalba, a rovarzsongásba oly egészséges boldogsággal vegyült a férj hortyogása.

Ő nagysága nem akart rosszat cselekedni, becsületérzése élénk és finom volt; anélkül, hogy férjét szerelemmel szerette volna, tisztelte őt, még pedig igazán, s életét áldozta volna fel inkább, sem hogy iránta való kötelmeit *tudva* megsértse; *tudva*! de mit tudott most ő magáról?

Csak azt tudta, hogy e madarak csókoloztak, hogy a szellő édes hamisságokat sugott körülötte, hogy az a tüzes szemű ügyvéd oly jelesen védi *ügyét* és hogy egy valaki közel hozzájuk iszonyatosan hortyog.

Szent isten! úgy hiszem itt keveset lehet *tudni*.

És máris édes borzadás futott végig testén,

Haller gróf elégtétele czim alatt az *Esti Hírlap* jun. 9-iki száma az orvul megtámadott hallerkeői gróf *Haller János* főispánunk esetével foglalkozva, a következőket írja róla: „Megirtuk tegnap hogy *Haller János* grófot, Udvarhelyvármegye főispánját *Orbán Ottó* báró álnevű denuncziálásokkal úgy a főrendiháznál, mint a király előtt is lehetlenné akarta tenni. Rágalmait azonban figyelembe se vették, mert *Haller János* gróf családi kifogástalanságaihoz semmi kétség sem férhetett. — *Haller* gróf szemtelen ellenfelét provokáltatta, bár ezt párbajképtelennek ismerik, előbb azonban állásától lemondott. *Orbán Ottó* báró kétes szereplésének azzal tette föl a koronáját, hogy az elégtételadást megtagadta. *Haller János* gróf ezáltal fel volt mentve ezen uri emberre nem éppen kíváncsós találkozás kötelezettsége alól. — A belügyminiszter nem fogadta el lemondását és Udvarhelyvármegye tüntető fogadtatásban készül szeretett főispánját részesíteni.“

Búcsú bankett. Mult számunkban megemlékeztünk arról, hogy *Palliárdi Ágoston* cs. és kir. főhadnagyot áthelyezték Gy.-Fehérvárra, mely alkalomból barátai búcsúestélyt rendeztek a távozó tiszteletére. A mintegy ötven terítékű bankett e hó 8-án a Schnapek-szállóban lett megtartva, s az a késő éjjeli órákig tartott, a legkedvesebb felköszöntöktől füszerelve.

Koronázási évforduló. Csütörtökön, jun. 8-án mult 31 éve annak, hogy a fővárosban I. Ferencz Józsefet Magyarország királyává megkoronázták. Fényes, nagy, lélekemelő és nagy fontosságú volt akkor ez ünnep, a mely között ezt a nevezetes aktust végrehajtották az ország főpapjai, a kormányférfiak, zászlós urak, törvényhozók és küldöttségek. Oly nevezetes volt az 1867. június 8-iki koronázás úgy történelmi, mint közjogi szempontból és oly mélyen bevésődött annak emléke a szívekbe, hogy most 31 év után is, örömmel idézi vissza az emlékezetébe mindenki, a ki tisztelettel és hódolattal hajol meg amaz őszbevegyült nemes alak előtt, a kit 31 évvel ezelőtt még férfui erejének teljességében avatott fel királyává a magyar, és tette fejére Szent István koronáját. Városunkban a m. kir. főreáliskola rendezett évfordulói ünnepélyt, mely alkalommal az ifjusági zene- és énekkaron kívül közreműködött *Nosz Gusztáv* tanár, a ki egy igen lendületes, hatásos beszédet tartott, *Szalay Béla* VI. o. tanuló pedig egy alkalmi költeményt szavalt el.

Tisztelgés gróf Haller főispánnál. Abból az alkalomból kifolyólag, hogy közszeretben álló főispánunk ellen olyan nemtelen merényletet követtek el, mult vasárnap, 5-én, szentgericezi *Jakab Gyula* alispán vezetése alatt, a megyei, városi és állami tisztviselők igen nagy számu küldöttsége jelent meg gróf *Haller* főispán előtt az orvtámadók iránt érzett megvetésüknek és az eset felett való megbotránkozásuk-

nak adva kifejezést, melyet *Jakab Gyula* alispán, a küldöttség vezetője, a következő szavakban fejezett ki: — Méltóságos Gróf főispán ur! Találkoztak olyanok, a kik — fájdalom — az emberiséghez tartoznak, s a kik hiéna módra orvtámadással akarták bántani azt, a mi felül áll azon, hogy ők bántásák; okoztak méltóságodnak kellemetlenséget, bosszúságot. — Mi, a megye és város tisztikara, megjelentünk Méltóságod előtt, hogy kifejezzük ezek iránti mély megvetésünket és undorunkat; Méltóságod személye iránt rendületlen bizalmunk, tiszteletünk és szeretetteljes ragaszkodásunkat. Kérjük, hogy ezen bírálaton alóli aljasságot vesse meg Méltóságod, mint mi, és kívánjuk, hogy közszeretettel környezett magas állásán tartsa meg Isten soká! — A viharos éljenzéssel kísért beszédre a főispán látható meghatottsággal válaszolt s megköszönte a ragaszkodás e mély nyilvánulását, s egyben — élénk tiltakozás közben — kijelentette, hogy ismerve teendőit, első dolga leendő állását a magas kormány rendelkezésére bocsátani, mely végett még a délutáni vonattal Budapestre utazott, de — a mint hogy előre is megvoltunk győződve arról — lemondását nem fogadták el, s városunk és a megye közönsége visszaérkeztek kor nagyobb óvácziókban fogja részesíteni a méltatlanul meghurczolt főispánunkat.

A bögözi ev. ref. templom freskóképei. Már egyik számunkban volt említés téve azokról a freskóképekről, melyeket *Csehély* Adolf főreáliskolai tanár a bögözi ev. ref. templomban fedezett fel, s a melyet akkor lapunk tárczarovatában maga a felfedező ismertetett is. *Csehély* tanár akkor a kifejtett képekről fényképfelvételeket eszközölt, a melyeket mindjárt a leirással egyetemben fel is terjesztett volt *Wlassics* vallás- és közokt. miniszterhez, s ugyanakkor jelentést tett *Jakab Gyula* alispánnak, a ki a miniszter intézkedéséig a restaurálás alatt levő templom további javítását beszüntette. A vallás- és közokt. miniszter a jelentést áttette a Műemlékek országos bizottságához, melynek ez ügybeni határozata tegnapelőtt érkezett le a vármegye alispánjához, tudomására hozva, hogy a megejtendő további munkálatok sürgősségére való tekintettel, *Huszka József* budapesti főgymn. rajztanárt, az erdélyi középkori falképek áyatott ismerőjét és *Csehély* Adolf főreálisk. tanárt bizta meg, hogy a még bizonyára a mészréteg alatt lappangó falképek felfedezését, színvázlatok, fényképek és pauszák készítését együttesen eszközöljék. *Huszka* e végett már e hó 26-ika körül ide fog utazni.

Halálozás. F. hó 8-án reggeli 4 órakor, hosszas betegség után, élete 28-ik évében hunyt el *Bálint* László. A család a következő jelentést adta ki: *Bálint* Gábor és neje *Simó* Rozália a maguk, úgy gyermekeik: *Vilma*, férjezett *Szöcs* Gergelyné, *Elek* és *János*; özv. *Simó* Péterné, mint nagyanya, valamint számos közeli és távoli rokon nevében a szív legmélyebb fájdalomával tudatják, hogy a jó fiu, testvér és rokon *Bálint* László f. hó 8-án, reggeli 4 órakor, hosszas betegség után, életének 28-ik évében kiszenvedett. Megszűnt dobogni az ifju szív, letört a remény virága — elragadta a kérlelhetetlen halál, vigaszul hagyva: ott fenn viszontlátjuk egymást. . . . A megboldogult hült tetemei f. hó 10-én, d. u. 5 órakor fognak a róm. kath. egyház vallás szertartása szerint, a katolikusok sirkertjébe örökn nyugalomra helyeztetni, lelkéért pedig az engesztelő szt. miseáldozat f. hó 13-án fog az Egek urának bemutatni. Nyugodjék békében!

Közigazgatási biz. gyűlés. Udvarhelyvármegye közigazgatási bizottsága e hó 8-án tartotta meg rendes havi ülését *Jakab Gyula* alispán elnöklése alatt. A mintegy 124 pontot kitevő kisebb-nagyobb fontosságú ügyeket megelőzőleg, *Bedő* Ferencz ref. lelkész szóvártette az oly orvul megtámadott *Haller János* főispán ügyét, s egyben indítványozta, hogy a közizg. biz. gyűlés az eset felett mély megbotránkozását s az illetővel szemben pedig megvetését jegyzőkönyvileg fejezze ki, s erről hallerkeői gróf *Haller Jánost* táviratilag értesitse, amelyet általános helyeslés közepett elfogadtak, s nyomban végre is hajtottak.

Színészek. E hó 5-én, vasárnap utolsóelőtti előadásul *Gerő Károly* *Az uszai gyöngy* 3 felvonásos népszínműve ment telt ház előtt; 6-ikán pedig *Pogány Janka* kedvelt primadonna jutalomjátékául — a mely egyszersmind búcsú-előadás is volt — *Offenbach* fülbemászó zenéjű *Orpheus* a pokolban, szintén zsufolt ház előtt. A közönség az énekesnőt szívélyes ovácziókban részesítette, a mennyiben már puszta megjelenésére is kitört a tapsvihár, s a nézőtérrel egy szép bokkrétát nyújtottak fel neki, a melybe 40

frt összegyűjtött pénz volt rejtve. Aztán felszedték a sátorfát, s a kedd délutáni vonattal zeneszó hangjai mellett elutaztak K.-Vásárhelyre, elvive magukkal szíves emléküket. Valóban itt volna a legfőbb ideje, hogy városunk közönsége intézkedne a felől, hogy bizonyos időközökben csak ilyen jól szervezett társulatok kereshessék fel városunkat, s azok a szervezetlen truppok, a melyek csak a szó szoros értelmében leörlik az egyes újdonságokat, rontják a más tiszteességes társulatok létkérdését, egyszer s mindenkorra kizárassanak, mert bebizonyult már az, hogy közönségünk — ha el van találva a szezon — nagy műpártoló, s egy olyan társulatnak, mint volt a *Csokd*é biztosíthat annyi bérletet, hogy az hat hétig könnyen kitarthat.

Nyilatkozat. Gróf *Haller Péter* ur a báró *Orbán Ottó* ur által elkövetett s személyét és családját mélyen sértő és bántó rágalmakért általunk fegyveres elégtételt kért.

Tegnap napon báró *Orbán Ottó* urat Lengyel-falván felkeresve, megbízónk kívánságát vele közöltük.

Br. *Orbán Ottó* ur kinyilatkoztatta, hogy megbízottjait ma déli 12 óráig egyikünk vagy másikunk hivatalos irodájába elküldi.

A mai napon báró *Orbán Ottó* ur megbízottjaiképpen *Ugron János* és *Soó Gáspár* urak minket felkerestek és megbízójuk nevében kijelentették, hogy a kért fegyveres elégtételt báró *Orbán Ottó* ur nem adja meg.

Ezzel ezen ügyet e téren gróf *Haller Péter* ur részéről befejezettnek jelentjük ki.

Székely-Udvarhelyt, 1898. június hó 6-án.

Ugron István s. k.

Diószeghy Samu s. k.

Érettségi vizsgálat. A székelyudvarhelyi m. kir. áll. főreáliskola nyolcz osztályt végzett ifjainak szóbeli érettségi vizsgálatát f. hó 4-én történt meg *Kuncz Elek* főigazgató és dr. *Márki Sándor* egyet. tanár elnöklése alatt, igen kedvező eredménnyel, a mennyiben a jelentkező 10-ből 7 jól, 3 pedig egyszerűen lett érettnak kijelentve.

Évzáró. A székelyudvarhelyi ev. ref. kollegium jutalomkiosztás- s zenepályázatokkal kapcsolatos ünnepélyét ma, délelőtt 10 órakor a kollegium nagytermében tartja meg, ilyen sorrenddel: 1. *Egyveleg* a „Zampa“ cz. operából Heroldtól. Ifj. zenekar. 2. *A pályázatok* eredményének kihirdetése, jutalmak kiosztása. Igazgató. 3. Részlet Huber *Fohász*-ából, soprán és tenor solóval. Előadja az ifj. ének- és zenekar. 4. *Szaval* Márton Árpád VII. o. 5. *Pályázat hegedűvel*: a) a gróf Haller-féle jutalmakra. (Első díj 4 arany, 2-ik 3 arany, 3-ik 2 arany.) Baku Róbert VII. o. „Variációk“ Beriotól; Bucsí József VI. o. „Puszták fia“ Kéler B.-tól; Félegyházy Ernő VII. o. „Alföldi búcsúhangok“ Kéler B.-tól; László Jenő VIII. o. „Repülj fecském“ Hubaytól; Pallós István VI. o. „Népdalegyveleg“; Schmidt Frigyes V. o. „Vien qua Dorina Bella“ Julius Weisstól. b) A Dániel-féle (5 frt) jutalomra: Bedő Béla I. o. „Variációk“ Verditől; Mokesch Frigyes VI. o. „Andante cantabile“ Danclától. 6. *Pályázat fuvalával* (jutalma 2 arany): Bolesch Henrik V. o. „Prima vista fantaisie“ Plosz Károlytól. 7. *Pályázat gordonkával* (jutalma 1 arany): László Jenő VIII. o. „Népdalok.“ 8. *Induló*. Ifj. zenekar.

Táncmulatság. A sz.-kereszturi unitárius gimnázium e hó 18-án a gymn. nagytermében táncmulatságot rendez. Beléptidij személyenként 50 kr, tanulójegy 30 kr.

Ősbudavára. Mára lesz az igaz élet — mulathatunk eleget, — a műsort már ismerjük — oda mind el is megyünk. — Alvó fakir s egyéb más, — trafik, serpertinfutás, — zsemle, torma, virsligyar, nyílt szinpad és juxbazar. — Lesz ott György-, Janicsártér, — s ha az éhes enni kér, — kapni ott mindent lehet — ehetsz pajtás eleget. — Vendéglős is lesz három — s vagy ötezer lámpion, — fényben uszik majd a hely — látott ilyent Udvarhely? — Bizonyára sohasem! — hát a diszes tánczterem? — hová ifjuság megyen — mikor a nap lemegyen. — És a kakasviadal? — s Itália kettős dal? — itt-ott jámbó-emberek — majd megtelnek a terek. — Örült dervisek táncza — kaczer becsali csárda — és a szakállas asszony — az magában egy vagyon. — Koncert, verseny, juxbazar, — monológ és énekek — s a rim mondja verebek — dalától fog hangzani — az egész kert, mely teli — lesz olyan mulató néppel — hogy ez eredeti képpel — fog betelni majd szívünk — ha már haza is mentünk. — Legyünk ott mindannyian — pénzt csak kapunk valahonnan.

Barkóné ő nagysága visszavonta sálját hófehér vállára.

— Louise hallgasson rám — mondá Pali lázas hangon — engedje, hogy őnt szeressem, engedje, hogy . . .

De most a légy oly keményen csapott a makacs fejre, piczi szárnyával oly derekasan csiklandozni kezdé azt, s oly hevesen bongott azon az ostoba fejen, hogy Barkó úr, ha légy nyelvet ismeri, megérthette volna szavait: „Ébredj már fiókó, hisz elég sokáig dolgozom: ébredj!“

Halálíg boszantva, kinezva, ingerelve a légy által, először fölemelte fejét, s aztán jobb kezével nagyott csapva homlokára — alakatlan tömeggé morzsolta a szegény állatot.

Halátlan!

Aztán felült helyében, nagyot ásított, kényelmesen kinyújtózott és aztán . . . no végre! aztán szétnézett maga körül.

Két társa tisztességes távolban ülve egymástól, mozdulatlan némasággal csüggött olvasmányán.

— Lám csak — szólt Barkó úr — úgy látszik Pál, könyved igen érdekes.

— De — miért ne?

— Miféle könyv az?

— Az okos nők.

— Úgy hát csak folytasd, a hol egyhagytad, ez kissé felüdít az álom után; hol is hagytad el?

— „Nagy ujságot fogok önnek mondani“ — itt tudni illik az asszony beszél.

— Jó, jó, hiszen tudom, hogy nem te, csak tovább.

— Ujra kezdem: „Nagy ujságot fogok önnek mondani, melyet ön álma miatt nem tudott meghallani“. . . .

Rendkívüli közgyűlés. Udvarhelyvármegye alispánja szentgericezi *Jakab* Gyula, hallerkeői Gróf *Haller* János főispán akadályoztatása folytán, e hó 18-ára rendkívüli törvényhatósági közgyűlést hívott össze. A tárgysorozat kormányrendeletek-, hivatalos előterjesztések-, szabályrendeletek-, községi ügyek-, átiratok- és indítványokat tárgyz. 35 pont alatt. A gyűlés érdekességét nagyban emeli az, hogy az indítványok rendén fog tárgyalatni *Szabó* Ferencz, *Lántzky* Sándor és *Daniel* Károly tvhatósági bizottsági tagok azon indítványa, melylyel br. *Orbán* Ottó th. bizottsági tagságától az 1886. t.-cz. 23. §. h) pontja értelmében megfosztani, továbbá nevezett részéről hallerkeői gróf *Haller* János főispán családi állása iránt elkövetett orvtámadásért a thatósági bizottság megbotrányozásának, megvetésének s egyuttal gróf *Haller* János iránt tiszteletteljes ragaszkodásának kifejezés adatik és ez jegyzőkönyvi kivonatban gróf *Haller* János főispánnak megküldetik. Ugyancsak itt lesz tárgyalva az alispán azon indítványa, miszerint a vármegyei tisztifőügyésznek a magánügyvédi gyakorlat megengedtessek s az ide vonatkozó ügyviteli szabályzat ennek megfelelően módosíttassék.

Medárd. A furcsa nap, a melyről még mindig sokan hiszik, hogy negyven napra előre veti az árnyékát, szerdán ért véget. Első részében borongós volt úgy hogy esőtől is lehetett tartani, de azután teljesen kiderült s a legverőfényesebbek közé tartozott. A babonás gazdák és majális-rendezők tehát nyugodtan nézhetnek a jövő elé, mert nekik az idei Medárd azt jelenti, hogy száraz, meleg időben fog érni a gabona s hogy a majálisokat nem igen mossa el az eső.

Évzáró vizsgálatok. A székelyudvarhelyi m. kir. állami felsőleányiskola évzáró vizsgálatait f. hó 23-ik és 24-ik napjain az iskola helyiségében; zene-, ének- és szavalati záró-ünnepélyét pedig ugyan e hó 26-án az áll. főreáliskola tornacsarnokában tartja meg.

Urnapja. Az oltári szentség ünnepét most is, mint minden évben, fényesen ünnepelte meg a katolikus egyház. Városunkban kettős ünnep volt, amennyiben e napon van itt a bucsu is, melyre a közeli községekből tömegesen szoktak bejönni. A lombokkal díszített oltárok, a méltóságteljes processió, ropogó sortűzek, durranó mozsarak most is csak úgy hozzájárultak az ájtatosság emeléséhez, mint ezelőtt. A jámbor Juliánna, a ki a 13-ik században a jelenést látta, talán el sem tudta képzelni, milyen világ a szóló ünnepet alkottak az ő víziójából, a mint nem gondolhatott arra, hogy éppen ez a bucsuval egybekötött ünnep lesz egyik főindító oka a reformációnak s kiinduló pontja annyi önkéntes vérontásnak. Az Istentisztelet reggel 9 órakor vette kezdetét, s a körmenetre már igen erősen tűztek le a nap sugarai, azonban a tolongásban nem történt senkinek sem baja. A felső piacztéren a 82. gy. ezred egyik százada volt felállítva, míg oltár három helyen volt zöld galyakból, virágokkal díszítve, építve. Fehérruhás leánykák hintették be az utat amerre baldachin alatt *Jung-Cseke* Lajos apát a szentséggel a papság közepette haladt. A gyalogezred díszszázada úrfelmutatáskor, áldozáskor és evangéliumkor sortűzet adott, a mit nyomban követett a három mozsárlövés. A közönség mise után szép rendben, lassanként szétoszlott, s a nap még mindig erősen tűzé le sugarait a vásáros képet mutató város utcáira.

Orbán, Nagy és Tamás társas czéggel új cipőüzlet alakult s működését már Kossuth-utczai helyiségében meg is kezdte. Az üzlet élén városunk három első cipésze áll, s így azt melegen ajánljuk a nagyközönség szíves pártfogásába s egyben felhívjuk figyelmét a mai számunkban levő hirdetésükre.

Székelykeresztúri levél.

— június 4.

Székely-Keresztúron a közelben alakult műkedvelő társulat f. év június 2-án erkölcsileg, mint anyagilag fényesen sikerült színi előadást tartott. Színrekerült Szigligeti Ede „Czigány” cz. darabja. Ennél sikerültebb műkedvelői előadás nagy ritkaság. Szerepeikkel a műkedvelők egytől egyig szépen megbirkóztak. A czigány szerepet *Fazakas* Pál, eleitől végig, igazi természetességgel, bámulásra méltó, a legnagyobb színpadra beillő sikerrel játszta. A Rózsai szerepét *Bordi* Ida k. a. vitte. Játéka kellemes, alakításai igen jók voltak. Előadásának ereje, szépsége az örültségi jeleneteknél tetőpontra ért. Jelmeze szintén megfelelt volna a legnagyobb városi izlésnek is. E két nagy szerepen kívül nagyobb szerepek voltak még Gyuri, Ferke, és Rebeka asszony szerepei. A Gyuri szerepet *Barabás* Károly, Ferkéjét *Csesznik* Emil, Re-

beka asszonyét *Klein* Adolfné játszta. Mindhárom kellő eredetiséggel és szép sikerrel. Gyuri amugy is sikeres előadását még sikeresebbé tette kellemes éneke. Ferke szintén sikeres játékát fűszerezte, nagyban emelte szép zenejátéka. Rebeka asszony ügyessége, elevensége színén kiemelendő, valamint a Márton gazdái is. E szerepet *Rácz* Lajos játszta. Elismeréssel kell felemlitenünk továbbá *Donga* Liza k. a. és *Lőrinczi* Istvánt. Mindketten a jó előadás mellett kellemes énekeikkel gyönyörködtették a közönséget. A Várszegi szerepét *Szabó* Zoltán játszta kiváló ügyességgel, igazi arravalósággal. A többi szereplők: *Szalontai* Ilona, *Rácz* Anna, *Klein* Lujza, *György* Lidi kisasszonyok és *Kálnoky* Dénes, *Sulyok* Kálmán, *Gál* Incze, *Hermán* István és *Fodor* József voltak. Valamennyiről elismerőleg kell szólni. A jóakarát, előretörés, melyet mindannyian a színpadra vittek, őszinte elismerést érdemel. E nehéz darab előadásában kifejezésre jutott szép siker feletti elismerésnek annal nagyobbak kell lenni, ha meggondoljuk, hogy a műkedvelők legnagyobb része iparos ifjakból áll. Lám, azoknál is van szellemi erő, szellemi kincs, azt csak ki kell művelni, ki kell bányászni és az ily irányu törekvést szépnnek, jónak, nemesnek kell neveznünk, nem nagyizólásnak s jóindulattal, nem lenézéssel kell szemlélnünk, mert a szellemi, a társadalmi téren való haladás — bármely részről történjék is — a város haladására, fejlődésére mutat, annak díszére válik.

A mű dicséri a mestert. Ez igazság áll e műkedvelői előadás sikerében is. Ugy van, e szép siker dicséri *Szabó* Lajos urat, mint fáradhatatlan buzgóságu rendezőt. Bámulandó az a lelkesedés, az a türelem, melyet e darab betanításánál, rendezésénél s általában a műkedvelő társulat vezetésében kifejtett és kitejt.

E műkedvelői előadás által a közönségnek nyújtott élvezetet nagyban emelte *Barabás* Károlynak a kolozsvári nemzeti színház közelben szerződött tagjának fellépése is, ki számos, kiapadhatatlan tapsok között hangzatos, épületes kupletteket adott elő. Szereplése, fellépése a társulat nemes czélja iránt való lelkesedésből történt. Szíveséggéért, nagyfokú fáradtságaért a műkedvelő társulat részéről forró köszönet illeti.

α.

Nyilatkozat.

Megyénk főispánja az ellene történt gyanusítás miatt br. *Orbán* Ottót, a kitől a gyanusító közlemények származtak, provokáltatta. Orbán azonban a fegyveres elégtételt megtagadta, mint arról a nekünk átadott következő nyilatkozat tanuskodik:

Gróf *Haller* János ur a báró *Orbán* Ottó ur által sajtó útján elkövetett és személyét mélyen sértő és bántó sértéseért általunk fegyveres elégtételt kért.

Báró *Orbán* Ottó ur ezt segédei által megtagadta.

Mi alólírtak, mint gróf *Haller* János ur megbizottai, mivel véleményünk szerint is az ügy csak fegyveres uton volt elintézhető, minden további tárgyalásokat abban hagyva, az ügyet gróf *Haller* János ur részéről teljesen befejezettnek jelentettük ki.

Kelt Sz.-Udvarhelyen, 1898. június hó 6-án.

Illyés Miklós s. k.,
cs. és kir. ny. huszárezredes.

Dr. Lengyel József s. k.,
mint gróf *Haller* János ur megbizottai.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adatnak vissza. Névtelen levelekre nem válaszolunk

Kedves. 1. A spanyol—amerikai háboru kisebb torpedóit egész nyugodtan nevezheti torpedóknak. 2. A saturnus gyűrűiért a zálogházban nem adnak semmit.

Mókus. Ha egy fiatal férj „drága mókusnak” nevezi fiatal feleségét, ezen nincs miért megütköznie. A mókus nagyon kedves kis jószág és hogy drága-e, azt a férjnek kell tudnia?

Uj üzlet!!

Orbán, Nagy és Tamás

Uj üzlet!!

czipőüzlete Székely-Udvarhelyt

Elvállal:

minden e szakmába vágó megrendeléseket a legujabb divat szerint, kiváló csinnal, a legjobb anyagból, pontos elkészítés mellett, úgy minden javítást.

Egy jóra való szegedi, magyar, tiszta, középkoru nő, ki a házvezetés külső- és belső teendőiben teljes jártassággal bír, helyben vagy vidékre gazdasszonynak ajánlkozik.

Inkább jó bánásmód, mint fizetésre reflektál.

Czíme a kiadóban megtudható!

SZIVATYTYUKAT

házi, ipari, mezőgazdasági építkezési és egyéb nyivános czélokra

kéz, járgány és erőhajtásra,

TŰZFECSKENDŐKET

városi, községi, gazdasági és gyári

tűzoltóságoknak.

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Bűzmentesen működő peczegődör tisztító készülékeket, utczaí öntöző-kocsikat, sárkaparókat

készít és ajánl a

A BPESTI SZIVATTYU és GÉPGYÁR R.-TÁRSASÁG

(ezelőtt VALSER FERENCZ)

BUDAPEST, VI., külső vácezi-ut 45.

Árjegyzék és költségvetések ingyen és bérmentve.